

Caroli Camusij Di-
uionensis Iuris studiosi,

De iis quæ ad Tutorum excusatio-
nes pertinent ad Herenn. Mo-
destin. libellus.

Ex suo Centonum Iur. ciuil. libro.

Cum Priuilegio Regis.

PARISIIS.

Apud Galeotum à Prato, ad primã columnã
Palatij Parisiensis.

1552.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM.

Iacobus Bionæus lectori S.

V M Camusio nostro magna nobis intercedit necessitudo, quam ob clara eius studia non inuiti cum illo contraximus. Ille cum infinitos propemodum locos Iuris Ciuilis, non sine insigni diligentia digessisset in formam Centonum, secedensque in Italiam fidei nostræ cōmendasset: non sum tamen veritus (quamquam & hominem mihi amicissimum sepius interpellassem de eis in lucem emittendis) hunc tibi libellum de tutorum excusationibus, tuique caussa decerpere, ac veluti de tota massa detrahere. Visus est enim mihi ex aliis locis maximè conueniens, qui in formã istam redigi posset. Reuerso illi, cum factum communicassem, ac voluntatem suam longius distulisset, impetraui tandem vt & ab eo probaretur, & cōmēdaretur, publici potius nomine, quàm priuata gratiæ aucupanda caussa. Esto itaque tibi, & iudicium amici nostri solertia, & in nos beneuolentia. Fecimus enim vt in manus tuas exiret, quibus laborem quidem istum commisimus, non alterius rei caussa, quàm studiorum tuorum viam excitandi. Hoc itaque bene frueri, & amici nostri candori gratiam habeto. Vale.

CAROLI CAMVSI

Diuionensis Iuris studiosi,

De iis quæ ad Tutorum excusationes
pertinent ad Herenn. Mode-
stin. libellus.

Ex suo Centonum Iur. Ciuil. libro.

SVNT in iure ciuili quampluri-
ma, quæ tutores dari creatique à
magistratibus non permittunt.
Sunt præterea & alia permulta,
quæ datis tutoribus præstant ex-
cusationem, vt à tutela & cura
conquiescant, veluti Affinitas^a: Plurium liberorū
numerus^b: AEtas senio confecta^c: Tutelarum
copia^d: Absentia^e: Paupertas^f: Ciuiles admi-
nistraciones^g: Peregrinitas^h: Morbiⁱ: Disciplina-
rum bonarūque artium exercitium^l: Capita-
les inimicitia^l, & ex iis etiam innumera, de qui-
bus omnibus suo nobis ordine dicendum est.

*a. §. penult. Inst. de excus. tutor.
b. l. 2. §. remittit. ff. excus. tutor.
c. d. l. 2.
d. d. l. 2. §. si. & §. Item tria Inst. eod.*

*f. sed & propter Inst. excus. tutor.
h. l. Illud vsitatum & l. si. ff. eod.
l. si. duas. §. Grammatici excus. tutor.*

*g. §. & qui potestatem. Inst. eod.
i. §. Item propter aduersam Inst. eod.
l. tit. C. si ppter inimic. creat. fact. sit.*

*e. tit. C. si tu-
tor vel cu-
rat. reip.*

f. l. index. C. commina. epistol.
l. 3. s. si caus. sa de bono. possessio.
v. tit. de reb. eorum. C. de prad. mino.
x. l. 3. C. comminat. epistol. &c.

bus, vim rei iudicatae non habent. Igitur decretum cum causae cognitionem in se semper recipiat, nunquam de plano expediri interponique poterit, quemadmodum satis liquido in minorum alienationibus compertum est. Ac praeterea quae decreto causaeque cognita statuta sunt, per libellum non possunt reuocari. Quod etiam & hoc in negotio euenire potest. Constat ergo inter se haec dissentire, tutorem excusari non posse per libellum, & excusationem per libellum posse proponere. Haec sunt quae meo quidem iudicio deturorum excusationibus cum iureconsultorum responsis sentiri debent.

FINIS

P A R I S I I S

Galeoto à Prato excudebat Matthaeus David,

19. Calend. Septemb.

1552.

